

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{2}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oată 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplacei Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefranțate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici 5 cr. se vând la Tipografia; soc. pe acțiuni

Numeri singuratici 20 băni se vând la librăria G. Cârjan, Ploiești

Abonament lunar

pentru
Septembrie st. vechiu

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Un moment istoric.

(m.) În trecutul nostru de aceluși două milenii noi Români am avut o mulțime de momente istorice nefavorabile și nenorocite, după-cum e vorba: mai multe rele decât bune. Cartea trecutului, istoria ne este martoră, că în multe, în foarte multe cazuri împrejurările, în cari s'au desvoltat evenimentele mari și hotărâtoare ale vieții noastre naționale, ne-au fost atât de neprimicioase, atât de vitrege, încât biet Românul cu toată tăria-i înăscută a sucombat și a fost silit să-și plece capul.

Numai luând în considerare această vitregitate, această, am pute zice, prigonire a soartei, se poate explica, cum poporul român timp lung silit a fost să poarte jugul greu al străinului, fără să poată scăpa de el, căci de câte-ori a încercat scuturarea lui, împrejurările i-s'au pus în cale, l-au oprit în nobilul seu avânt și l-au doborât de nou la pământ.

Dar' se reamintim fapte concrete. Și ca să nu resfriăm filele prea învechite ale istoriei, să luăm două mari evenimente din trecutul mai apropiat.

Un eveniment e: soarta lui Mihail-Viteazul. Toată vitejia și marile jertfe aduse de acest eroic Domn și de mica lui țărăsoară, Muntenia, pentru unirea celor trei țări românești — unire realizată pe timp scurt — s'au zădărnicit prin fatala împrejurare, că pe tronul glorios al Habsburgilor, ședea un împărat, care se ocupa puțin cu politica și conducerea imperiului o aveau mai mult consilierii sei, camarila intrigantă și egoistă.

Dacă Mihail avea norocul, ca în Austria să dea de un Împărat energic, prevăzător și care să fi pîntruns proiectele lui, unirea celor trei țări sub suzeranitatea Austriei devenia fapt implinit, Turcii erau scoși pentru totdeauna din țările române, umilirea de sub Fanarioți nu urma și poporul român avea posibilitatea a se deștepta și a apuca calea progresului cu secol înainte.

Să trecem la al doilea eveniment. Este revoluția lui Horia. Mai de mică însemnatate ca pasul lui Mihail, ea însă putea să aibă urmări de cea mai mare ponderosită pentru viitorul întreg neamului românesc, dacă nu se întâmpla în împrejurări nepriincioase. Dacă nenorocirea lui Mihail i-a venit prin oameni, mișcarea lui Horia s'a stins fără de mari urmări prin timpul nefavorabil, în care s'a urzit.

Să facem numai o mică asemănare. Horia înalță steagul libertății naționale-economice la 1784. În Europa era liniște, deși în Franța de mult ardea focul în supe și ideile de libertate pîntruseseră în toate clasele societății. Horia isolat cade, căci în liniștea retrogradismului oficios nimenea nu i-a luat partea. Abia la 5 ani după sufocarea răscoalii ardeleni izbucnește marea revoluție franceză, care s'gdueste temelile învechite ale Europei.

Întrebăm, ce se întâmpla, cum se desvoltau lucrurile, dacă Horia și soții lui făceau răscoală nu cu 5 ani înainte, ci cu 5 ani după izbucnirea revoluției franceze, sau deodată cu ea? Oare ră-mănea și în acest caz această mișcare izolată? Oare Francezilor nu le venia bine o mișcare analoagă cu a lor, o mișcare pentru libertate?

În ori-ce cas momentul istoric favorabil ar fi fost cazul din urmă, adică în timpul revoluției din Franța și e probabil, că în acest cas lanțurile iobăgiei se sfărmau mai curând și la noi și poate se răsturnau și tronurile subrede ale Fanarioților din principate.

Redeșteptarea și progresul națiunii române începea cu un secol înainte.

Dar' se ne întoarcem la prezent și să examinăm împrejurările în care ne aflăm acum. Un mare eveniment e în pregătire, un eveniment, care poate să aibă cele mai bune și binecuvîntate urmări asupra viitorului popoarelor Europei și al întregii omeniri. E proiectul nobil al Țarului: *desarmarea*.

Se va realiza sau nu se va realiza proiectul? — eată marea întrebare ce și-o pun toți bărbaii de stat și politicienii. Viitorul apropiat ne va da un răspuns neîndoielnic la aceasta, ear' noi trebuie să fim pregătiți la cele-ce vor urma.

Când însă zicem aceasta, numai decât observăm și greutățile, ce ne stau în cale și constatăm, că situația noastră e nefavorabilă. Dacă înaintașii nostri au avut împrejurări și zile grele, apoi împrejurările în cari se va decreta marea eveniment: *desarmarea* o pace durabilă, sînt pentru noi din cele mai nefavorabile și nenorocite.

Momentul istoric nefavorabil nou, se petrece înaintea ochilor nostri.

Împrejurările ne pun în cale o o dublă greutate: situația noastră im-porvoroare, expuși pradă maghiarisării și nenorocirea, că în conferența, ce se va ține, noi nu vom avea reprezentanți. La conferență vor lua parte reprezentanții tuturor statelor, dar' nu ai popoarelor — un fapt, pentru care iubilează dușmanii neamului nostru, sperând, că în pacea, ce se va decreta, vor pute mai ușor și cu siguranță a ne extermina naționalitatea.

Noi credem, că pentru noi situația e clară: trebuie să căutăm, ca în conferența europeană să avem reprezentanți, dacă nu direcți, indirecti, amici ai cauzei noastre, cari să o apere și susțină cu energie.

Aceasta este în împrejurările date de cea mai mare însemnatate.

Sibiu, 8 Septembrie n.

Din dieta Ungariei. Ședința din 6 l. c. prezintă două momente interesante.

Primul a fost păsirea lui Apponyi, care în o vorbire mai lungă, a demascătoată politica fărmică și sovăitoare, ce dela începutul dictaturii sale o urmează guvernul împreună cu partidul seu, de dragul menținerii la putere.

Al doilea moment a fost interpe-lația lui Kossuth în chestiunea pactului, sau mai bine zis, răspunsul lui Bánffy.

La interpe-lația lui Kossuth, Bánffy a răspuns, că până-ce nu se va dovedi neapacitatea de acțiune a reichsrathului, guvernul nu se simte îndatorat a întreprinde nimic, și a da vre-o des-lușire în cauză. Chiar și la cazul când proiectele pactului nu s'ar pute desbăte în reichsrath, de bancă și ter-ritor de vama autonomă pentru Ungaria nici vorbă nu poate fi.

Opoziția a fost dureros atinsă prin enunțaiunile lui Bánffy, din contrămamelucii guvernamentali le-au primit cu însuflețire.

Opoziția din Austria. În vederea deschiderii reichsrathului, toate partidele din opoziție în întruniri, spre a-și preciza ținuta.

În 5 l. c. partidul social creștin a ținut o mare întrunire în Schlackenau, spre a se rosti în chestiunea pactului.

Deputatul Gessmann a zis, că fie numele guvernului aceluia Thun, ori altul, care va încerca să încheie cu Ungaria un compromis astut, prin care să vatăme interesele Austriei social-creștine, va sta la postului lor, și nu se vor înspăimânta nici de cea mai înfricoșată obstrucție.

Un alt vorbitor a declarat, că social-creștinii se alătură la solidaritate germană, și înainte de retragerea ordinațiunilor de limbă, în Austria, nu se va pute susține nici un guvern, nici un parlament nu va pute în-vo, și nici un fel de pact cu Ungaria nu se va pute vota.

Rezoluția ce au luat-o privitor la atitudinea lor în reichsrath, e foarte rășboinică și dușmănoasă guvernului.

Pacea universală. Liga de pace bel-giană a salutat telegrafic pe Țar, din incidentul publicării apelului pentru desarmare.

La această telegramă Țarul deasemenea a răspuns telegrafic, mulțumindu-i pentru felicitare și arătându-și speranța, că ideea sulevată de el va afla teren bun, și va aduce fructe salutare.

Nou ucas. Ministrul de interne a dat de curând o ordinațiune, în urma căreia începând cu 1 Ianuarie al anului 1899, diplomele de medici căști-gate la universitatea din Viena, ori la altă universitate din străinătate, nu mai au valoare pentru Ungaria, și trebuie nostrificate.

Foile ungurești motivează această ordinațiune prin aceea, că tinerii ne-maghiari, încunjurând universitățile din țară, se duc pe la Praga, București și chiar pe la Moscova, și de acolo se întorc în patrie, infiltrați de idei daco-române și panslaviste. Și acestei creșteri antipatriotice a medicilor, vrea ministrul să-i pună stavilă.

Va se zică după-ce ne-au încâșugat și ne-au pus sub tutelă proștii și învătătorii, vreau să ne înhațe și medicii?

Situația internațională.

Sub titlul „Zweibund, Dreibund oder Vierbund” publică „Reichswehr” dela 6 Sept. n. un remarcabil articol, din care nu reese nici un prospect de pace. Eată articolul în resumat:

Destul de important și semnificativ este răspunsul Germaniei și Engle-terei la manifestul de pace al Țarului. Amândouă puterile au încheiat o alianță ofensivă și defensivă, al căreia scop se ascunde încă din considerațiuni de oportunitate, dar' care fără îndoială se îndreaptă în contra Rusiei. Germania a cochetat mult timp cu vecinul rusesc, dar' de oare-ce dela Rusia poate să sperese numai liniște, ear' dela Anglia și avântaj, s'a aliat cu aceasta.

Despre aceea, cum se va manifesta în praxă legătura germano-engleză, păreri sunt diferite. Se zice, că Anglia va avea să sprijinească pe împăratul german în năsuințele sale dela rășărit și să-i vină în ajutor, dacă din vre-o parte s'ar ridica vre-un protest contra unei cedări de teritoriu la Sullatului în favorul împăratului Wilhelm în Asia-mică. În schimb Germania va avea să promoveze speculațiunile engleze asupra golfului dela Goa, ce se află în posesiunea Portugaliei.

Noi credem, că aceste două proiecte sînt numai scopuri laterale ale tractatului de stat, încheiat tocmăi acum, și că scopul principal este de a se delătura influența rusească în China.

Rușii, cari la Port-Arthur lucra cu o grabă febrilă la întăriri și la completarea flotei, stau acum deodată în fața unei rezistențe neașteptate, căci guvernul, cel german și cel englez, sînt pentru ori-ce cas pregătite. Trebuie să concedem, că situația nu e nici-decum astfel, ca să se poată crede într-o apropiată desarmare.

Germania, firește, că e foarte mulțumită cu cea mai nouă întorsătură. Ei îi convine o legătură între state, care după trebuință este alianță dublă și quadruplă. Dacă e vorba să căștige teritorii în Asia-ostică, funcționează alianța dublă; dacă însă diferențele între Rusia de o parte și Anglia și Germania de altă parte, ar lua dimensiuni mai mari și ar naște conflicte și în Europa; dacă Rușii din cauza tacticii Germaniei în Asia ar năvăli asupra teritoriului Vistulei, atunci Anglia ar trebui să secundeze și să intră în acțiune alianța quadruplă.

Pentru Austro-Ungaria lucrul stă altfel. În cas, când starea lucrurilor în Balcani ar face inevitabil un rășboiu între Austria și Rusia, atunci noi n'am pute nă la ajutorul Angliei, căci aceasta nu e față cu noi angajamente de frăție de pace, și de sigur, că nu se va expune ră ne-cesitate.

Se impune deci întrebarea: Cu-venim noi, ca eventual, pentru interesele germano-engleze să fim încurcați deodată cu ei într-un rășboiu cu Rusia, dacă n'avem să participăm la operațiunile promițtoare de căștig în Asia-ostică, cari ar pute cauza un astfel de rășboiu?

A lua parte la un joc, când n'ai decât să perzi și nu poți căștiga nimic, n'are înțeles. La aceasta să se gândească în momentul acesta decisiv diplomația austriacă.

Posiția Austriei trebuie să fie asigurată spre o parte, spre cea engleză, sau spre cea rusească. Amândouă drumurile sînt posibile. Austria poate cere transformarea triplei alianțe într-o quadruplă alianță. Raporturile între Italia și Anglia, sînt de mulți ani cele mai bune; și între Austro-Ungaria și Marea-Britanie nici o să se poată cugeta o colisiune de interese. Dacă dar' Germania, ca aliată a Austriei, va propune Angliei stabilirea unei quadruple alianțe, nu va avea greutăți prea mari pentru realizarea ei. Avantajul Austriei ar fi, că ar pute profita și ea din împărțirea teritoriului chinez. Desavantajul la această combinație este reacțiunea probabilă în Europa, și declararea contrastului între Rusia și Austro-Ungaria, ca una din cele două puteri centrale.

Și acum eecaltă eventualitate. Austro-Ungariei nu-i pasă de convențiunea separată germano-engleză, își condiționează însă o declarare a Germaniei, că stipulațiunile tractatului de alianță nu vor avea valoare, dacă urmarea campaniei, ce o va duce Germania la un loc cu Anglia în Asia-ostică, ar fi un rășboiu germano-rusesc.

Această modalitate earăși ne-ar aduce într-un raport amical cu Rusia și ar pute să însemne inaugurarea unei fericite politici balcanice.

Înțelegerea ce s'a fost introdus așa de frumos prin călătoria Împăratului la Petersburg, a suferit o lovitură. (Prin atitudinea Austro-Ungariei în chestiunea Cretei. Red. „Trib.”) Este timpul de a relua firul raporturilor spre a dobândi o conformitate a vederilor austriace și rusești, cu deosebire în chestiunea balcanică.

Cel mai cumințe lucru ar fi, dacă diplomația austriacă ar lăsa alegerea celei germane. Stă în mână Germaniei de a interesa Austro-Ungaria și de a o aduce astfel pe partea ei și în afaceri, cari direct nu au nimic comun cu politica triplei alianțe. Dacă cu toate acestea Austro-Ungaria nu va fi lăsată să participe, atunci nu poate nimeni să se jeliuască, dacă și la noi se va ține seamă de apărarea propriilor interese.

LIBERTATEA

de
JOHN STUART MILL.

— Traducere de Teodor V. Păcițianu. —

Introducere.

(Urmare).

Unii ar însăreina cu drag guvernul, ca totdeauna când e a se împedea un rău, să iee măsurile de executare, pe când alții preferă a primi asupra lor sarcina relexor sociale, decât a deschide teren nou pe seama afacerilor, supuse controlului guvernului. În fiecare cas special se dau oamenii pe o parte și pe alta, amăsurați direcției generale, a sentimentelor lor, sau amăsurați gradului de interes ce-l au pentru ceea-ce guvernul voește să pună la cale, sau chiar și amăsurați credinței, că guvernul, va lucra ori nu va lucra, conform dorințelor lor. Foarte rar se întâmplă aceasta în urmarea unei opinii tari proprii, asupra lucrului pe care guvernul voește să-l facă.

Mie mi-se pare, că tocmăi în urma-rea acestei lipse de regule sau de principii, se cante nedreptate, de multe-ori, și din o parte și din cealaltă. Ameste-cul guvernului, reclamat pe nedrept, și e respins pe neaștept, cam în măsură egală.

Obiectul acestor scrieri este dove-direa unui principiu simplu, care să stăpânească activitatea restrîngere sau a controlului societății asupra individului, în mod necondiționat, fie că mijloacele întrebunțate sînt de forță fizică, în forma pedepselor legale sau de forță morală, din partea opiniei publice.

Principiul acesta zice: singurul scop de dragul căruia omenirea are dreptul, singular sau în unire, să se amestece în libertatea acțiunii unuia dintră ei, e — apărarea proprie. Singurul scop, pentru care puterea poate fi exerciată, cu drept cu-vînt, asupra unui membru oare-care din comunitatea civilisată, în contra voinței sale, este împedecarea de a fi altul de-favorizat.

Propria plăcere, fizică sau morală, nu acordă justificare suficientă. De drept, nimeni nu poate fi silit să facă sau să nu facă ceva, pentru-că va fi mai bine pentru el, pentru-că îl va face mai fericit, pentru-că, după părerea altora, prin aceasta s'ar arăta a fi mai înțelept, sau ar lucra însuși mai drept. Acestea sînt, ce e drept, bune motive, pentru a-i face observațiuni, a-l îndupleca, a-l convinge, a-l răcerca, — la nici un cas însă pentru a-l constrînge, sau dacă nu ascultă, pentru a-l împărtași de vre-un rău.

Pentru-ca intervenția să fie justi-ficată, se cere, ca modul acțiunii dela care voim să abatem pe cineva, să fie de așa natură, ca să cauzeze stricăciune altuia. Omul rămâne responsabil socie-tății numai întru-cât modul seu de acțiune atinge pe alții. Cât îl privește pe el însuși, independența sa e de drept nelimitată. Individul e stăpîn nemăr-ginit peste sine, peste corpul și su-fletul seu.

E poate inutil a mai spune, că teoria aceasta se referă numai la ființe omenesci cu facultăți intelectuale des-voltate. Nu vorbim de copii, ori de tineri, cari n'au atins încă etatea sta-torită de lege pentru încetarea mi-norenității. Cel-ce se află în situa-ția, ca alții se grijească de el, tre-buie apărât în contra acțiunilor sale proprii tot așa ca în contra relexor ex-terioare. Din același motiv, putem lăsa aici la o parte stările sociale ră-mase înapoi unde poporul poate fi considerat încă de minor. Greutățile începutului pe calea progresului unei acțiuni proprii sînt atât de mari, că nu se prea pot alege mijloacele necesare pentru învin-gerea lor.

Domnitorul, condus de spiritul de îmbunătățire, e îndreptățit a folosi toate

mijloacele pentru scopul, care altcum sau altundeva, probabil, nu putea fi ajuns. Despotismul e pentru popoarele brutale un mod *îndreptătit* de guvernare, presupunând că urmărește îmbunătățirea, ear' scopul justifică de fapt mijloacele.

Ca principiu, libertatea n'are să fie aplicată decât acolo, unde starea de lucruri a premers vremii, unde oamenii sînt capabili de o îmbunătățire din liberă și pactică desvoltare. Până-ce pot ajunge însă la această stare, nimic nu e mai acomodat pentru ei, decât supunerea necondiționată unui *Aclar*, unui *Carolcel-Mare*, atunci, când sînt fericiti a găsi câte unul. Când au ajuns apoi la facultatea de a pute fi conduși spre îmbunătățire, prin convingere sau capacitate, — o epocă atinsă de mult de toate popoarele cari pot fi luate în seamă, — nu mai poate fi admisă forța ca mijloc spre binele lor propriu, — folosească-se în mod direct sau în forma durerilor și a pedepselor pentru nesupunere, — ci forța rămâne justificată numai cu privire la siguranța altora.

Aici e locul să spun, că renunț la orice avantaj, care, pentru demonstrarea mea, ar pute fi derivat din noțiunea dreptului abstract, independent de utilitate. Eu consider utilitatea ca peatră fundamentală în toate chestiunile etice, — dar' utilitate în sensul cel mai larg, basată pe interesele durabile ale omului, ca fiindă progresistă.

(Va urma),

România și manevrele noastre.

— Dela corespondența noastră. —

Buziaș, 5 Septembrie.

Avui ocaziune ieri seara a vorbi cu mai mulți atașați militari a puterilor străine, cari sînt prezenți la marile manevre militare ale armatei austro-ungare.

În special am interpellat pe domnul colonel antic (Sârbia) și pe majorul Nazif-Bey (Turcia) că ce cred domniile lor din cauza vizitatului român nu este reprezentat în mod oficial la aceste manevre, ce decurg în apropiere de hotarele României? Sârbul Pan-ticu, — deși vechiu cunoscut al meu, (l cunoscusem din Belgia, pe când era încă căpitan tinăr), — mi-a răspuns că: *Ne-am înțeles, stringînd din umeri.* — E om al lui Milan.

Beiu! Nazif însă deși astăzi dă-tăia-oară am făcut cunoștința lui, a fost ceva mai liber la vorbă, și mi-a zis: *»Petersburg«*; — atăta și nu mai mult.

Ceealaltă parte a conversației, decursă mai în franțuzește, mai în nemțește, a avut de obiect: manevrele, formațiunile geologice ale terenului, împrejurările oro, hidro- și etnografice ale ținutului.

Așadar' după părerea Turcului Nazif-Bey, *Petersburgul, Rusia, visita Regelui Carol la Petersburg e cauza, că România nu și-a trimis un delegat la marile manevre militare dela Buziaș.* Oare așa se fie? — Visita rusească e cauza? Recomandându-mă domnilor atașați militari, dar' rămânînd totuși și mai departe în apropierea lor, observai, că Nazif-Bey, intrînd în cercul colegilor sei, aduse pe tapet, ca obiect de conversațiune, chestiunea susatinsă, și pare-

mi-se că am înțeles bine, când atleticul colonel elvețian Keller aprobă părerea lui Nazif-Bey, cu cuvintele: *»Die Völker des Ostens haben, mit Recht, den faulen Westen«*.

Pentru-ca să ne lîmpesim, rugăm întreaga *ziaristică* română (atât de dincoaci, cât și de dincolo de Carpați), se pună în discuțiune chestiunea *reprezentării României la manevrele dela Buziaș*. Noi, Românii bănățeni, și deosebit noi, militarii veterani voim să știm cum stăm?

(Scriș în coliba unei vii situate la poalele muntelui Silagian, în apropiere de Buziaș, la 6 Septembrie 1898, 10¹/₂ ore seara).

Manevrele din Bănat.

— Raport special al coresp. nostru militar. —

VII.

Buziaș, 5 Septembrie.

Dealul *Silagiului*, o colină înaltă dominează regiunea, în care s'au întărit la luptă pacinică, ambele corpuri de armată VII. și XII. (bănățean, și ardelen). Cine va ține ocupată această înălțime, acela va domina peste tot teritoriul din cursul mijloc al râurilor Timiș și Pogonici. De aici unde nu se poate recunoaște terenul atât de bine, ca de aici sus. Astăzi, (Luni), pe când ambele corpuri de armată își desvoltă puterile, dirigîndu-se prin comanda la punctele dorite, pentru-ca mîine se poartă luptă decisivă înălțimii, noi de pe virful dealului avurăm ocaziune nu numai a vedea — cu ochiul liber și cu ochianul — ce se petrecea în vale, în jur împrejurul nostru mai apropiat, ci puterăm participa și la interesanta înălțare a unui *balon de observațiune*, care prin un fir telefonic rămănea în contact cu cei de jos, putînd astfel comunica comanda toate mișcările contrarului, ce numai din înălțimi mai mari se pot observa.

Se poate constata, că la manevrele dela Buziaș s'au folosit pentru scopuri militare toate și cele mai *noue invențiuni* de pe terenul *electrotehnic*. O mulțime de stațiuni campestre sînt legate între sine cu fire electrice și telefonice.

Cavaleria trimisă în galop înainte la vre-un punct expus pentru a culege informațiuni despre starea trupelor contrare, întotdeauna poartă cu sine și aparate telefonice ori telegrafice, desvîlînd în decursul înaintării firele de lipsă, încât la moment și pot comunica comandelor lor superioare aceea-ce au de comunicat.

Prin aceasta comanda funcționează foarte repede și precis.

E tare interesant a vedea cu ce re-pejune de necrezut se construiază astfel de linii telefonice și telegrafice. Unde în apropiere se află vre-o linie telegrafică, existentă de mai nainte, (ca de-alungul șoselelor), acolo aparatul se aduce repede în contact cu aceasta, la ori-și-care punct dorit, și comunicațiunea cu centrala este gata. Unde însă nu se află vre-o linie, acolo husearii în-

intînd respiră sîrmele pe pămînt, folosind ca spriginitoare arbori, tufe și ori-ce fel de ridicături ce întîmpină în decursul înaintării lor. Astfel de linii se pot construi ca să funcționeze bine până la o distanță de o sută și chiar 150 de kilometri. Stațiunile provisorice sînt nenumărate pe câmpul de manevră, ear' de cele permanente funcționează neîntrerupt, ziua și noaptea. Patru linii telegrafice mai lungi s'au construit încă înainte de începerea manevrelor, dintre care una comunică direct cu Hofburg-ul imperial din Viena.

Cu un cuvînt: armata austro-ungară se folosește cu intensitate de invențiunile și mijloacele moderne electro-tehnice și mi-se pare, că în de aceste nu e întrecută de nici o altă putere europeană. În această privință fi poate servi de model și României, ear' în altele cu privire la *valoarea militară*, n'am putut observa mari diferențe între armata română și cea austro-ungară.

Din România.

Se vorbește, că A. S. Regală Prințul Ferdinand va face în curînd o nouă excursiune și anume în cele două județe dobrogene.

MM. LL. Regele și Regina se vor întoarce în țeară în ziua de 8 Sept. v.

»Drapelul« scrie: Știrea dată de unele ziare, că guvernul român ar fi trimis deja la Petersburg aderarea sa pentru congresul de pace propus din inițiativa Țarului, este prematură.

După informațiunile ce le avem, circulara contelui Muraviev va fi discutată în cel dintău consiliu de ministri.

Luni, 21 August v. fiind aniversarea luării Griviței, se va oficia un *Te-Dium* la metropolie.

1848.

Cronica anului.

Viena, 8 Septembrie.

Deputațiunea ungără, compusă din a treia parte a tuturor reprezentanților dietei, a căpătat ordin să nu petreacă mai mult de 48 ore în Viena. Dacă nu va căpăta vre-o rezoluție în timpul acesta, se privească misiunea ei de nesuccesă și se plece acasă.

(Siebb. B. nr. 98).

Viena, 8 Septembrie.

O anecdotă caracteristică se povestește despre contele Latour. Cerîndu-și Bathányi trupe, i-a răspuns că nu sînt. Bathányi i-a amenințat, că în cazul acesta Ungaria se va folosi de mijloace revoluționare. — Pentru cazul acesta vom avea trupe, i-a răspuns Latour.

(Siebb. B. nr. 98).

Pesta, 8 Septembrie.

Se vorbește, că prim-ministrul a abzis și cu el se departă din postul seu fieștare ministru afară de Szemere și Mézáros. Pe

Kossuth nu-l vor lăsa să abzică, ci-l vor ruga să poarte toate dregătoriile împreună cu Szemere, până va fi denumit *»oul ministru-»*președinte și se vor împărți portofoliile.

(Am. Pop. nr. 15).

Pesta, 8 Septembrie.

Francisc Salmen, »graful« nației săsești a trecut peste Pesta la Viena. Călătoria lui are inseriatate politică națională.

(Gaz. de Trans. 73).

Cronica zilei.

Sibiu, 8 Sept. n.

Parastas pentru Baronul Urs de Margina. Din incidentul aniversării morții regretatului filantrop *David Baron Urs de Margina*, fost colonel ces. și reg., se va celebra Duminică, în 11 Septembrie st. n. a. c., în biserica parohială gr-cat. din loc, după terminarea sfinteii liturgii, un parastas solemn pentru odihna sufletului nemuritorului bărbat, ear' Marți, în 13 Sept. st. n., la 10 ore se va celebra tot în acel scop, o sfîntă liturgie.

Concert. Astăzi, Joi, în 8 Sept. n., va concerta în restaurantul Fritsch (mai nainte Kantlehner) cântărețul-tenorist *G. Stănescu*, care va distra publicul cu cele mai frumoase piese naționale românești, acompaniat de orchestra lui Albert Roth. Începutul la 7 ore seara. Întrarea liberă.

Archiducele Francisc Ferdinand la o nuntă românească. O telegramă cu data de 5 Septembrie anunță, că Archiducele Francisc Ferdinand în timpul petrecerii sale în Buziaș, auzind că în acea zi va fi o nuntă românească, s'a prezentat însuși la locul petrecerii, a agrăit pe mire și mireasă și i-a cinstit cu 200 fl. Mireasa i-a sărutat mîna Archiducelui și apoi i-a dus-o la frunte, așa precum se obișnuiește prin partea locului.

Archiducele a fost foarte încântat de obiceiurile și felul cum se fac nuntele noastre.

Șozenii ungurești la manevre. Corespondența noastră dela manevre ne comunică cu datul Buziaș, 6 Septembrie următoarele:

»Duminică seara s'a produs înaintea cortului împărătesc »societatea filarmonică« din Timișoara, compusă aproape exclusiv din Nemți, care, după afirmațiunea unor oameni competenți, ar fi cea mai excelentă reuniune de cântări nu numai din Bănat, ci din toată Ungaria și Transilvania. Sub conducerea lui »Regens-chori« Novacek (Boem) s'au cântat cântările: *»Zur Ehre Gottes«* de Beethoven, *»Nachtzauber«* de Storch și *»Vor der Schlacht«* de Liszt. Va se zice, o societate nemțească de cântări din orașul germano-român-sărb Timișoara s'a produs înaintea Împăratului, sub conducerea unui Ceh, cu 3 piese germane, compuse de compoziști germani. Foile ungurești vin acum să spună lumii, că *»Magyar dalárda«* din Timișoara, care nici nu există (precum nu există în metropola Bănatului nici o altă reuniune de cântări ungurească, ci există numai încă câteva alte reuniuni de cântări germane și române), că *»Magyar dalárda«* din Timișoara s'ar fi produs cu piesele: *»Isten dicsősege«*, *»Csata előtt«* și cu *»Éji varázs«*.

Ați falsificat istoria, Ungurilor. Falsificați acum și — raporturile dela Buziaș. Să vă fie de bine.

Pentru-ca oaspeții străini, cu deosebire militari străini, să creadă, că împăratul Buziașului nu există salbă de altă sămînță, ci numai strănepoți neași de-ai lui Árpád, solgăbîrîi și notari au cutreerat tot comitatul, ba și comitatele vecine, pentru a aduna toți cocișii și toate serviciile de ungur, i-au îmbrăcat frumos și i-au prezentat lumii până și fotografiati, ca: *poporeni maghiari din jurul Buziașului (Risum teneatis).*

Par'că ambasadorii puterilor externe n'ar avé nici o cunoștință despre stările dela noi, par'că n'ar exista mapele etnografice ale lui Kiepert, Andrei, Czernig, ș. a. Nu. domnilor, nu! Jurul Buziașului nu e locuit de Unguri, ci — cu excepțiunea Șvabilor dela Bucova, și a Cotcoreților dela Recas — tot ținutul e populat aproape exclusiv de *Români*, și încă de ce fel de Români, de cei-ce zic:

»Sprinten e Crișanul,
Harnic Ardeleanul,
Bănățeanul mai voinic
Nu-l e frică de nimic.

Români de cei cari mai zic:
»Nu-i Român ca Bănățeanul,
Bănățean ca Lugojanu.

Patrioții noștri au mai grijă și de un »clown«. Îmbrăcără pe un copilaș mic ca pe un paiaț, cu haine de »cicoș«, cu mîneci largi, cu ismene ungurești, cu pînteni la cisme, și după-ce l-au instruat îndestul îl trimiseră Duminică d. a. (firește cu știrea și învoirea comitetului aranjator civil) la o grupă ce se formase în parc înaintea prefecturei, în jurul Împăratului. Copilașul singur avea instrucțiunea de a se arăta »Regelui« cu cuvintele: *»Băcsi, maga a király?«* (Nene, Domnia-Ta ești Regele?). Dar' Ungurașul s'a cam întîrziat, căci Împăratul plecase deja în apartamentele sale și a agrăit pe seful statului-major baronul Beck, smîntîndu-și adresa și făcînd de ris pe cei-ce l-au trimis.

Acum o știre mai serioasă.

Atât cu ocaziunea venirii Împăratului (Vineri în 2), cât și Duminică (4), s'au luat 16 fotografii, reprezentînd pe Împărat și suita lui, ambasadorii străini ș. a. Aceste fotografii foarte nimerite, s'au întreprins prin celebrul fotograf român Iosif Cosac, de naștere din Bocea-montană și de origine (?) din una dintre cele mai distinse familii române istorice din Bănat. Cosac trece ca unul dintre cei mai buni fotografi ai întregii monarhii și posedă o mulțime de decorațiuni și premii dela expozițiuni.

Maghiarii's în pericol. Un anu-

mit Körösy József a edat de curînd un op, prin care se plînge amar, că Slovacii din nordul Ungariei sînt în pericol pentru Unguri, de oare-ce nu numai că maghiarisarea nu face progrese, ci Maghiarii cu mulțimea se fac Slovaci. Nu-mai că aceasta nu o crede nime. Minciuna se vede căt colo.

Manevrele bulgare. Se scrie din

Sofia, că la statul-major de acolo se lucrează planurile marilor manevre bulgare, cari se vor ține în cursul lunii Septembrie. Manev-rele bulgare, cari în anul acesta vor avé un caracter mai important decăt de obicei, se vor face în jurul Vidinului și a Sofiei, în sensul respingerei unor atacuri, ce ar veni din România și din Sârbia.

Teatru polon în Varsovia. Polonii

au înaintat o rugare la Țarul, ca să le conceadă înființarea unui teatru național polon, în Varsovia. De curînd Țarul a răspuns că le încuviințează rugarea, și a îndrumat pe guvernorul, principele Imeretinsky, ca să le steie în ajutor, spre a-și pute Polonii ridica teatrul în timpul cel mai scurt.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dela Beiuș.

— Impresiuni și reflecțiuni. —

V.

Bihorul nu e patria corurilor țărănești, ca Bănatul. Toată celebritatea lui pe acest teren o fac niște doine sau »hore« — cum le zic Bihoreni, — jalnice și duiosae de te pîtrund. Am auzit una *»Hora Codrului«*, la Stăna de Vale; îi plăcea mult episcopului Pavel, dar' zicea, că Țigani nu o știu cînta cum se cade. Textul e acesta:

Codrul frunză galbînă
Eu m'e culc, tu m'e leagănă;
Codrul frunză verzie
Eu m'e culc tu m'e adie.
Codrul frunză mierie
Eu m'e culc tu m'e mîngăie;
Codrul frunză rotundă
Bătă vîntul tu te-ajungă;
Codrul cu frunză lată
Nice bruma nu te bată,
Că mi-ai prins bine odată.
Eu m'e duc codru rămâne
Plînge frunza după mine, etc.

Beiușul n'are un Vidu, ca Lugoju, nici un Murășan, ca Blajul, nici un Dima, ca Sibiu. Și totuși concertul ce s'a dat la adunarea »Astrei« a satisfăcut toate așteptările, ba a arătat unele momente prețioase, cari nu le-au avut nici o adunare a »Asociațiunei«. Nu-i vorbă, deliciul acela sufletesc, pe care l'am gustat în micul teatru al Lugoju, la concertul lui Vidu, ori elevațiunea aceea solemnă a entuziasmului național, care

am simțit-o în Lugoju, când 700 de coriști au intonat sîrbătorește, la lumina focului bengalic, imnul nostru: *»Destepărte Române«* — momente ce ne electrizează și acum sufletul, gîndindu-ne la ele — de acestea n'am avut la Beiuș, Dar' ținînd cont de proporții și împrejurări și concertul din Beiuș s'a încadrat frumos și cu vrednicie în tabloul sîrbărilor culturale ale »Astrei«.

Locul lui Vidu l'a avut la Beiuș dl prof. *Nicolae Diamandi*, un tinăr preot gr-ort zelos și inteligent. Dînsul a improvizat un cor mixt, cu care s'a produs relativ foarte bine, atât în biserica gr-ort, cât și la concert. A cântat tot piese naționale, ca: Marșul cântăreților, Hora Dobrogeană, Sub fereastra mîndrei mele, Peneș Curcanul, Căt e țeara, Toaca, Cucule cu peană sură, etc. Cum se vede, un buchet din compoziții nostri: Porumbescu, N. Popovici, Dima, Murășan și Vidu. Nisuițele dlui Diamandi și ale coriștilor sei au fost laudate de toți, și dacă i-s'a făcut vre-o observare, era că în hiperzvelul se luase prea multe puncte în program, încât amenința să se apropie de faimosul concert din »Ciunturug«, al dlui V. Onițiu... Dar' era numai hiperzel, nu altceva.

Încolo întreg concertul a decurs fără greș, spre mulțumirea și a celor mai pretențioși.

Am văzut la Beiuș producîndu-se rînd pe rînd Beiușul, Oradea-mare, Maramureșul și — București.

Beiușul, afară de cor, a fost bine reprezentat prin: d-șoara *Lucrăția Murășan*, tinăra fetiță a medicului Dr. Murășan, care a cântat la pian »Le fou«, de Volksbrenner și prin d-șoara *Veturia Papp*, fiica protopopului gr-orient, care a declamat cu multă căldură și

bună interpretare *Regina Ostrogoților*, de Cosbuc.

Oradea-mare avea reprezentantă pe d-șoara *Mărioara Zigre*, fiica dlui avocat N. Zigre, care a știut să declareze foarte bine poezia cunoscută a lui Alexandri: *Balanul și Carpatul*, poezie veche și totuși vecinic actuală... Ori de câte-ori o aud, îmi vine involuntar să repetez cuvintele:

...Și cîntă libertatea pe mături dunărene...

De altfel Oradea-mare avea încă un vrednic reprezentant, pe academiianul nostru *Ios. Vulcan*. Atât »prologul«, cu care s'a introdus concertul, cât și piesa teatrală: *»Soare cu ploate«*, cu care s'a încheiat producțiunea artistică, sînt de dl Vulcan. Astfel s'au înfrîișit, în spirit și sentimente, aceste două centre culturale din Bihor, sub scutul »Astrei«.

S'a adaus apoi la Bihor — Maramureșul, care și de altfel e legat de Oradea-mare și Beiuș prin faptul, că e patria natală a episcopului Pavel.

Cortina scenei, care reprezenta doi genii luminoși, ținînd lira, în nouri scăldați de purpurul aurorei, și tabloul din fundul scenei, reprezentînd peisaje dela Băile-Herculane, — unde se petrece acțiunea piesei, — ambele erau opera maramureșanului Buija, tinăr profesor de desemn, denumit acum la liceul din Beiuș.

Este o colaborare decorativă, nu-i vorbă, și oare-și-cum pasivă, dar' frumoasă. Ear' căt pentru partea activă a arătat d-șoara *Valeria Papp*, tot fiică a Maramureșului, ce poate, dacă vrea, Maramureșul. Elevă la conservatorului din Budapesta, d-șoara Veturia, fiica preotului Papp, fost profesor în Sighet, ne-a delectat cu mai multe cântări de toată frumseța. Pagubă numai că prea vast

și deschis fiind pavilionul, nu ni-s'a dat să gustăm toate finețele scoalei și toate nuanțele vocii sale melodioase. D-șoara Veturia a cântat prima dată: Aria de Mignon (Thomas) Flori de nufăr (Murășan) și Pastorale (Bizet); ear' la a doua pășire: Departe clopotul sună, Trecei valea (Murășan) și Mugur-mugurel (Dima). Toate debuturile au fost răsplătite de public cu aplauze, dar' punctul acesta »Mugur-mugurel« a fost cu deosebire aplaudat și d-șoara Veturia, care se prezenta ca o regină, într'o toaletă neagră, solemnă — a fost rechemată.

Acompaniema la pian a acestor plăcute soluri a făcut-o, perfect de bine, tinăra doamnă *Elena Pavel n. Boif*, prin naștere beiușană, prin căsătorie maramureșană. Este soția distinsului proprietar Mihail Pavel, nepot al episcopului de Oradea.

Un punct din cele 12 ale programului a rămas neexecutat, printr'o indispoziție. E cu atât mai de regretat, că ne-a lipsit de debutul alor două d-șoare: *Ida Papp* (Bocsi) și *Vioara Ignat*, fiica avocatului Ignat din Beiuș, și de cel al doamnei *Hortensia Dr. Suciu* din Arad, care acompaniînd pe d-șoarele cântărețe, ar fi reprezentat la această nobilă concertare Aradul, relativ așa de puțin numeros reprezentat la adunare.

Astfel a rămas, ca Aradul să-l reprezente singur »Bubi«, simpaticul Ionel Suciu, băiețelul avocat Dr. Ioan Suciu.

A! Ionel și Aurelia! Aceste nume marchează culmea concertului și scena cea mai frumoasă și mai gingașă care a impresionat viu publicul asistent.

Minunata Aurelia Cionca, — reprezentînd la acest concert România și geniul creator al artei române — a avut și ea două puncte în program, cari fire-

ște cad sub alte considerații. La primul punct a produs două compoziții clasice (Sonata nr. 17 »Es Dur« și valse »E Moll« de Haydn), la al doilea două compoziții ale lui Murășan: »Olteanca« și »Capriciu«, care au plăcut și mai mult.

A fost o idee foarte fericită, și cu deosebire norocoasă pentru Beiuș, a se câștiga concursul acestei geniale copile; dar' și mai fericită, gingaș și frapant cuceritoare a fost ideea, ca mica celebritate să fie condusă pe scenă de băiețelul Doctorului Suciu, cel de toți desmierdatul Ionel.

Ea, un ânger palid cu priviri eurate, cu pîrl aurii undulînd pe umeri, într'o haină crem, legeră, sburătoare.

El, un făt-frumos în miniatură, cu pîrl negru, sculptor ca peana corbului, și cu doi ochi strălucitori și profunzi ca întunecul nepîtruns. Și era în costum național, încins cu brîu tricolor. — Ambii de mână, apar ca o păreche din povești.

Braț la braț pășeau alături, le stă bine la olaltă Ea frumoasă și el tinăr, el — micuț și mîncuț.

Nu e mirare, că la prima vedere publicul erupse în aplauze furtivoase. Toți se ridică în picioare ca să-i vadă mai bine. Se face larmă, și ridicîndu-se, și așezîndu-se, publicul undulează ca o mare în furtună.

Dar' ascultați! Aurelia a început să cînte. »Bubi« stă la o parte ca un steag frumos; de abia poate să mai țină cele două buchete, ce s'au oferit artei ei »sale«. Abia se mai zărește dintre flori.

Aurelia »zice«; ușor, fin și feeric se revarsă un rîu de melodii prin aer, un rîu cu dulce ropot șoptitor. Publicul pare-că a dispărut, așa de perfectă e liniștea; marea viroasă de mai nainte e liniștită, nici se mai mișcă. Fiecare ascultă, tipil și dornic, și soarbe fiecare acord.

Di Mario Roques, profesor, fost elev al școlii normale sup. din Paris, a sosit ieri în Sibiu, unde va rămâne timp mai îndelungat spre a se deprinde în limba română, de care se ocupă cu predilecție. Tinerul profesor francez este coleg al dlui **Ed. Cramausse**, care așa de frumos articol a scris despre noi în *Revue de Paris*.

Regele Sârbiei și Tarul. Din incidentul desvîlirii monumentului Tarului Alexandru II. regele Sârbiei încă a trimis actualului Tar o telegramă. Telegrama e lungă și ținută în termeni foarte calzi. E bătător la ochi, că la această telegramă Tarul a răspuns foarte rece și scurt: Sînt recunoscător Maestruștei Tale și poporului sârbesc că ia parte la sârbare. — Atăta i-a răspuns Tarul — și nimic mai mult.

Perczel în contra Ungurilor și a maghiarilor. Nu noi o susținem aceasta, ci o foaie de a lor, anume *Magyar Hirlap*. Din cauză, că ministrul Perczel a dat concesiune câtorva trupe de teatraliști germani de a da unele reprezentații în Budapesta — îl atacă în fel și formă, numindu-l «dușman al Maghiarilor și a maghiarilor». Nu-i așa, că sînt nostimi draguții noștri soviniști?

Alegere de învățător. Ni se scrie: Sâmbătă, în 3 Septembrie s. n. s'a făcut alegerea de învățător-dirigent în Ohaba (com. Făgăraș), ocupat înainte de aceasta de D. Pandrea. A fost ales cu aclamație harnicul învățător din Vad, **Octavian Poppe**.

Gimnasiu unguresc în Făgăraș. După ce congregațiunea comitatensă, ținută în 29 August, a votat unanim subvenția de 1000 fl. pentru ridicarea gimnasiului unguresc, ce era proiectat în Făgăraș, în 1 Septembrie a și sosit telegrama ministrului, prin care se încuviințează deschiderea primei clase gimnasiuale.

Naționalitatea Papilor. După naționalitate scaunul Papilor dela Roma a fost până acum ocupat de 195 Italiani, 15 Francezi, 14 Greci, 8 Sirieni, 6 Nemți, 5 Spanioli, 2 Africani, 2 Dalmatieni, 2 din Savoia, 1 Englez, 1 Portughez și 1 Holandez. Cel mai bătrân dintre Papi a fost Grigorie IX., ales în etate de 86 ani și mort în vîrstă de o sută de ani.

Copii născuți din căsătoria civilă. *Kánovics*, un preot catolic din Budapesta, a introdus în matricula botezaților, pruncuțului unui oficiar, ca încheiat numai căsătoria civilă, nu și bisericească. Respectivul preot a declarat, că toți pruncuții născuți numai din căsătoria civilă, îi va declara de ilegiti. Firește, că foile ungurești sînt supărate foc pe acest preot vrednic, și-l amenință cu pe-deapsă și procese.

Jidani socialiști. În Lemberg au fost arestați de cînd 72 Ovrei, pentru că făceau agitațiuni socialiste și stăteau în legătură cu mai multe societăți socialiste străine. S'a descoperit și o tipografie socialistă a lor. Toți au fost arestați.

Pulszky — neguțător. Vestitul defraudant *Pulszky Károly* totuși nu e nebul, ci îi om foarte cuminț. Văzînd că aici i-s'a dat de urmă și nu mai poate trăi din furtisaguri, s'a dus la Londra și i-s'a deschis o prăvălie, ca să mai facă parale și să mai înșele și pe calea aceasta. Ce zice la acestea justiția ungurească, care l-a declarat de nebul, spre a-i face mușama defraudărilor?

Pare-că nici nu mai răsuflă nime. Și ropotul de melodii curge năvalnic; tot mai variat și mai dulce. Răpește și duce cu sine.

Aurelia își întoarce lin capul cătră public, aruncă câte o privire lui Ionel, care-i zîmbește radios, și cântă, cântă, ușurel și fericită ca o zîină.

Cînd se ridică, și ia pe Bubi de mîna, ca se dispare cu un compliment, încep aplauzele și mișcarea în public, și strigătele de entuziasm și admirație, și earăși e ca o mare cu vîfor.

Așa și tot așa. Dar' înzădar aș încerca să descriu. Au fost scene de o gingașie nespūsă. Trebuiau văzute și simțite. Exprima nu se pot.

Asemenea scene mișcătoare au fost și la începutul producției, cînd în «prolog» s'au întîlnit «Călușerul» și «Hora». Șeptesprezece tineri în costume naționale splendide au jucat Călușerul într'un mod admirabil. Apoi au venit fetele, în diferite costume naționale, și s'a întins o horă, veselă și românească, cum de sigur n'a mai văzut Beiușul și întreg Bihorul.

Ți-se pareă că se sîrbează reînvierea românismului în Bihor. Atăta mișcare, atăta suflut și atăta colorit național. Tabloul și fondul scenei și decorația bogată de brădet pareă că e codrosul Bihor, cel cu nume și strălucire veche — cum a zis presidentul «Astreii».

Ear' «Moșneagul» acela cărunt, care privia cu drag și cu uimire acest joc românesc, pareă că închipuiește elementul românesc din Bihor, care redeșteaptă la lumina culturai naționale.

Fie zis într'un cîas bun.

Dr. E. Dănuș.

Eszterházy a fugit. În urma fa-sei noue ce a luat-o chestiunea Dreyfus, și la vestea revizuirii procesului, majorul Eszterházy a dispărut din Paris. Acum se presupune ca sigur, că Eszterházy încă e viu, și a fugit de teamă, nu cumva prin revizuirea procesului Dreyfus, s'e se desăvîrșe culpabilitatea.

Știri mîrunte. Din furt și Mainz au fost expulstate peste 100 de jidovești, mare parte emigrate acolo din Garm.

— Crispi, fostul ministru al Ităliei își va pune sub presă în curînd memoriile. Aceste memoriile se vor extinde pe 11 volume.

— La manevrele din România se va în-trebuința în anul acesta pulvarea de pușcă fără fum, fabricată proprie românească, în fabrica din Dudești.

— Alteța Sa Principele Francisc Salva-tor, după sfîrșitul manevrelor, va merge în Mara-mureș, unde se proiectează o mare vînațoare.

— Ficiorul ministrului de interne Perczel, a intrat ca cleric în seminarul catolic din Cinci-biserici.

— Pe munții Făgărașului în zilele acestea a nins. De aici se explică răcirăa atât de timpurie a temperaturii.

Mai nou.

Elsația-Lotharingia și „pacea”.

Ziarul «Novosti» din S.-Petersburg scriind despre conferința de pace ce se va convoca zice, că obiectul principal al acestei conferințe va trebui să fie chestiunea Elsației și Lotharingiei.

Revisuirea „statului quo”.

Din Roma se telegrafează: Secretariatul de stat al Vaticanului lucră din răspuțeri ca la congresul păcii, propus de Tarul, și reprezentantul s-tului Scaun să fie invitat. Reprezentantul Papei, dim-preună cu cel al Franței ar insista apoi, ca congresul să nu primească de basă «status quo», ci să declare necesitatea revizuirii actualelor stări.

— Tot din Roma vine știrea, că comitetul național albanez va da o rugare cătră congresul păcii.

Tribuna Literară.

Țăranul în România.

— Conferință ținută în seminarul rectorului universității G. Schmoller, la Berlin —

de **George D. Creangă.**

(Urmare).

Cu toate acestea ideile din 1848, unirea Munteniei cu Moldova, exemplul altor țări, cum a fost Rusia și curentul ce se produce printre Români, nu mai puteau permite ca țăranul să mai formeze o parte întregitoare a bunului și legea din 1864 decretă marea operă, menită a forma țerei o basă puternică economică — eliberarea țăranilor. Meritul îl are în primul rînd principele domnitor Alexandru I. Cuza și apoi ministrul seu Cogălniceanu. Adunarea conche-mată a discuta chestia agrară era împărțită în 2 tabere, una vîind a acorda țăranilor 5 pogoane de pămînt, ear' alta numai 2 1/2 pogoane. Cu 62 voturi contra 35, adunarea acordă fiecărui țăran familist 3 pogoane pe cîmpie și 2 pogoane în părțile muntoase. Cu toate acestea principele gîsind aceasta puțin favorabil pentru țărani, făcî însuși proiectul care deveni lege.

Țăranul e declarat liber, dijma și toate prestațiunile în natură sînt interzise pe viitor în toată extinderea țerei. Numărul familiilor țărănești eliberate a fost de 402.428.

Deosebit, fiecare proprietar devine proprietar absolut al pămîntului pe care se află și a căruia mărime e determinată de lege.

E necesar aci să facem o deosebire între țăranii servi și între acei cari n'au fost servi, dar' cari nu posedau totuși decît o casă și loc de curte. — Țăranii țoți servi sînt declarați deplin proprietari ai pămîntului, pe care e așezată casa și curtea. Deosebit a obținut fiecare țăran, care avea

a) 4 boi și 1 vacă, în Muntenia: 11 pogoane = 6 1/2 ht.; în Moldova: 5 1/2 falc, = 6 22 ht;

c) 2 boi și 1 vacă, în Muntenia: 7 19 pogoane = 4 ht.; în Moldova: 4 falc, = 4 52 ht;

e) cu mai puțin sau fără, în Muntenia: 4 15 pogoane = 2 1/2 ht.; în Moldova: 2 1/2 falc, = 2 82 ht.

O treime din bun trebuia să rămînă în ori-ce cas proprietarului, ear' țăranii, cari din cauza aceasta nu putuseră obține tot pămîntul determinat de lege, puteau să se așeze pe domeniile statului, despre ceea-ce voi vorbi la a 2-a categorie de țărani. Celor, cari se vor coloniza pe moșiile statului, comuna va trebui să le cumpere casa și grădina ce o posedau. În decurs de 30 de ani dela intrarea legii în vigoare, așadar' până la 1894, țăranii nu pot înstrăina, nici hipoteca pămîntul obținut, nici în viață nici prin moarte, afară numai la comună. În caz de moarte fără moștenitori legitimi, comuna poate obține pămîntul defunctului obligându-se a plăti și mai departe de gubire acordată proprietarilor și de care se va vorbi mai în jos. Minorul va pute obține pămîntul lăsat de tată-seu, numai dacă mama se va obliga la continuarea plății de indemnisație. Acei, cari nu pot sau nu voesc să plătească indemnisația, comuna e îndreptățită a plăti pentru ei, lu-ându-le totdeodată și pămîntul ce li-s'a acordat. Convențiunile între proprietar și țăranii trebuie fixate în bani și pot fi numai temporare, fără a trece termenul de 5 ani.

Pentru pămîntul acordat, precum și pentru scutirea de dijma și alte prestațiuni în natură, țăranii trebuie să plătească ca despăgubire proprietarilor în timp de 15 ani, în Muntenia anual 133, respective 100 respective 71 piastri (a 40 parale), ear' în Moldova 94 respect 73, respective 51 piastri, după cum țăranii aparțineau clasei I. (cu 4 boi), a 2-a (cu 2 boi) sau a 3-a. (Va urma).

INFORMAȚIUNI.

„Revista viticolă și horticolă”, apare în București de 2 ori pe lună sub direcțiunea unui comitet. Abonamentul 10 lei pe an. Prețul unui număr 50 bani. Anul III, nr. 16 din 15 August 1898 are următorul cuprins: Un alt pericel al creditului viticol. — Prepararea pămîntului. — Condiționarea reconstituirii unei vii. — Cîteva notițe asupra fabricării vinurilor albe. — Reconstruirea podgoriilor române. — Asupra falsificării sulfatului de cupru. — Selecțiunea vițelor. — Diverse.

Bibliografie.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”.

Dr. Corneliu Dinconovich,
prim-secretarul Asociațiunei.

A apărut fasciculul X. al acestei mari și folositoare publicațiuni, adică ultimul, cu care se încheie tomul I. A — Copenhaga. Tomul întreg cuprinde 936 pagini, 10.401 articole, 9 harte, planuri și adnepe și 111 ilustrațiuni în text.

Faptul îmbucurător, că publicul cetitor primește o parte considerabilă din această valoroasă publicațiune, este o dovadă ecclatantă, că lucrarea aceasta înaintează cu pași tot mai siguri și el fără îndoială va pute delătura pe deplin temerea ce s'a ivit la început în cercuri foarte largi, că „Enciclopedia Română” ca toate întreprinderile noastre literare de asemenea extensiune nu se va pute termina.

Fasciculul X. cuprinde articolele Clasa — Copenhaga. La acest fascicol se alătură foaia titulară, apelul comitetului Asociațiunei din August 1896, prefața la tomul prim, scrisă de directorul publicațiunei Dr. C. Diaconovich, lista autorilor „Enciclopediei Române”, consemnarea ilustrațiunilor, prescurtări si semne și Addenda et Corrigena.

Dintre articolele cuprinse în acest fascicol amintim: Cloșca Ioan, Cluj, Coarda (T. Cerne), Cobălesc, Cocrăscu, Cod, Codrescu, Cognac, Cojocna, Colonia, Colorante, Colori, Columbia, Comasarea, Comedia (M. Străjan), Comic, Comit, Comuna, Conache Costache, Concert, Congregațiune, Congres, Conserve alimentare (Dr. Felix), Constanța (județ și oraș), Constantinescu Barb, Constantinopole, Conta Vasile, Conta Kernbach Anna, Contabilitate, Convulsione.

Dintre ilustrațiuni remarcăm un admirabil tablou, reprezentînd vederi din Constanța, precum noul port, statua lui Ovidiu, piața Independenței, promontoriul, biserica catedrală.

Scoarțele pentru tomul I. sînt deja lucrate și se pot comanda la editor cu prețul de 1 fl. (2.50 fr.) incl. trimiterea francată și recomandată.

„Enciclopedia Română” apare în extensiune de 30 fascicule de câte 6 coale de tipar (10 fasc. formează un tom) și va cuprinde în total peste 30.000 articole.

Publicațiunea se va termina în decursul anului 1900.

Abonamente se primesc la editorul W. Krafft în Sibiu și la toate librăriile: deposit general pentru România: Storck & Müller, București.

Prețul unui tom face: broș. fl. 10 — (resp. 25 frci), ear' legat 11.60 (resp. 28.50 frci).

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vînzare următoarele noutăți, musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu. fl. 1.—
Tărăncuța. Cîntec popular pentru voce și piano de Costache Molnar. — 50
Hora înfrîpîre pentru piano de P. G. Nițescu. — 75
La tine copiliță dragă. Romanță de Dorianu. — 50
Toujours avêc argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann. — 50
La blonde. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann. — 50
Turdă. Marș patriotic de Paulmann. — 25
Hora reginei. De Sig. Paulmann. — 25
Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann. — 25
Marș turcesc. De Sig. Paulmann. — 25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa. — 50
Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirillo. — 1.—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu. — 50
La fille du Marin. Vals de Ivanovici. — 75
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps. — 1.—
Lăște. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide. — 1.—
Am plâns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo. — 75
Săgarăta. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo. — 75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi. — 25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker. — 1.—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dumitrescu. — 50
Sărba mirilor. De Const. Dumitrescu. — 50
Iubileul. Marș ne Gh. Fonio. — 50
Surorii. Hora de Gh. Fonio. — 50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu. — 50
Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu. — 50
Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel. — 50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz. — 50
Gavotte de la Princesse „Marie” de Michel Marguerite. — 50
Ai plîns și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu. — 50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu. — 50
Pictoriilor! De E. I. Alexandrescu. — 50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu. — 75
L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu. — 50
De Brailă la Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu. — 50
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan. — 50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan. — 50
Didi. Polca mazuca pentru piano de Ioan D. Burlan. — 75
Isvorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide. — 50
Anton Zica. Pe aripile amorului, vals pentru piano. — 1.25
V. Hugo. Poezie. Cuvînte de I. Dorianu Aubade (albadă). — 75
I. Dorianu. Prin flori și floricele, romanță. — 50
I. Villacrose. De ce „mi-ai zis odinioară, romanță. — 75
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano. — 50
I. Paschill. L'Amiță, vals. — 1.—
R. van Saanen, cuvînte de M. Eminescu. — 75
Doina codrului. — 75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sărba pentru piano. — 50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano. — 1.—
G. Vasiliu. Freametul Zăvoaiului, horă. — 75
C. Felix. Cuvînte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano. — 50
I. Paschill. Cuvînte de I. Dorianu. Așa „mi-e scris, romanță pentru voce și piano. — 50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals. — 1.50

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expedite recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

„Din vremuri frumoase”. Un vals din cele mai frumoase a apărut sub titlul de mai sus, într'un elegant format artistic, ca compozițiune, pentru pian a talentului tîner dl. C. S. Stănuțescu. În extensiune de 8 pagini, această frumoasă compoziție va fi de sigur apreciată de toți pricepătorii. Dama noastră, iubitoare de musică frumoasă, se vor grăbi a o procura cu atât mai vîrtos, că se vinde pentru o coroană (și porto postal) într'un scop cultural-național. A se adresa la librăria noastră „Tipografia”, Strada Poplăcei nr. 15).

Sosiți în Sibiu.

În 8 Septembrie n. 1898.

Hotel „Împăratul Romanilor”: D-na Venera cu fîca din Chezd-Ogorheiu, Luideke din Berlin, Roza Schmidt din Brașov; Medean, protopop din Sebeșul-săse; Dr. Schaser, protopop comit., Dr. Baumgarten, fiscal, din Sighișoara; Richler, oficial din Seghedin; Hientz, preot din Sămarîn; Nagy, senator din Timișoara; Wolf, faur din Orăștie; Braun, Reinhardt, Eysert, Fils, din Viena, Lörinz din Oradea-mare, Frankensteindin Arad, Zobel din Orăștie, Braun, Gál, Blatt, din Budapesta, comercianți.

Hotel „Neuribere”: Herman, protopop din Dej; Gärtner, inginer din Brașov; Hurez, invătător din Cernat; Melotivici, notar; Knall, măcelar din Agnita; Gottesmann din Muncaci, Schwarz din Brașov, comercianți; Schmidt din Viena, Fischer, Ritter, din Budapesta, voiajori.

Hotel „Meltzer”: Szász, contabil din Cluj; Gizela Szász, invătătoare din Ciuc; Candrea M., Candrea L., din Neagra, privatieri; Beș, preot din Zalatna; Woner, capelan din Alpi; Cristea, comerciant din Bistrița.

Cursa de măruri din Budapesta dela 6 Sept. n. 1898

Sămînțe		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilgr.		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilgr.		
		dela	până	dela	până	dela	până	
Grân								
Bănățesc nou		75	8.35	8.45	76	8.50	8.55	
Grâu de Tisa		75	8.5	8.65	76	8.70	8.75	
Grâu de Pesta		75	8.60	8.60	76	8.65	8.70	
Grâu de Alba-Reg.		75	8.55	8.60	76	8.70	8.75	
„ Bacica		75	8.55	8.65	76	8.70	8.75	
Grâu ung. de Nord		75	—	—	76	—	—	
Sămînțe vechi ori noue		Soiul		Cuslitatea per hect.		Prețul per 100 chilgr.		
				dela		până		
Săcără		prima		70—72		6.55 6.90		
Orz		de nutret		60—62		5.45 5.90		
„		de vînzare		62—64		6.25 6.8		
„		de bere		64—66		7.30 8.2		
Ovės				39—41		5.40 5.70		
Cucuruz (porumb)		bănăț.				5.50 5.85		
„		de altsoin				5.25 5.80		
Mein						12.— 12.50		
Hrișcă								
Marfa pe termen.	Grâu	Mart-Apr.		8.82		8.84		
	„	Sept.-Oct.		8.86		8.8		
	Cucuruz	Mai-Iun.		4.49		4.50		
	„	Iulie-Aug.		5.18		5.19		
	Ovės	Mart-Apr.		5.84		5.85		
„		Oct.		—		—		
Produse diverse		Soiul				Cursul		
						dela		până
Prețul per 100 chilogram	Sēm. de trif.		Lucernă ungurească				— —	
	Oleu de rap.		rafinat				— —	
	Uns. de porc.		dela Pesta				64.— 65.—	
	„		dela țeară				— —	
	Slănină		sventată				— —	
	„		afumată				62 — 63.—	
	Său		—				— —	
	Prune		—				— —	
Licitar		slavon, nou				— —		
„		bănățesc				— —		
„		brută				— —		
„		galbină străcurată				— —		
„		de Rosenau				— —		
Ceară		—				— —		

Cursul pietii din Sibiu.

Din 8 Septembrie n. 1898.			
Hărte-monetă română	Cump.	9.47	vînd. 9.51
Lire turcești			
Imperial (5 R. aur)		18.97	19.07
Roble rusești 100 a		126.50	127.25
Galbeni		5.59	5.64
Napoleon-d'ori		9.49	9.54
100 Marcs germane		59.50	59.80
Livre sterling		11.90	12.—

Bursa de Budapesta.

Din 6 Septembrie n. 1898.			
Renta de aur ung. 6 1/2%			
„ ung. val. cor. 4 1/2%			100.25
Imprumutul căilor ferate ung.			121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)			122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)			102.—
Bonuri rurale ung.			98.—
„ croate-slavone			99.—
Obligațiunile desp. regalilor			101.50
Imprumut cu premiu ung.			156.—
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin			140.—
Renta de hărte austriacă			102.50
„ de argint austriacă			102.25
„ de aur austriacă			123.50
Losuri austriace din 1880			120.25
Acțiunile băncii austro-ungare			955.—
„ de credit ung.			—
„ de credit austr.			—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economiei „Albina”			102.—
Argintul			5.66
Galbeni împărătești			5.63
Napoleon-d'ori			9.53
Marci 100 imp. germane			58.82
London 10 Livres sterlingi			120.15

Bursa de Viena.

Din 6 Septembrie n. 1898.		
Benta de aur 6 1/2%		122.20
„ „ 4 1/2%		100.—
Imprumutul căilor ferate ung.		122.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)		101.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)		121.10
Bonuri rurale ung.		98.—
„ „ croate-slavone		199.—
Imprumut cu preamun ung.		166.—
Losuri pentru regularea Flaci și Seghedin		150.—
Benta de hârtie austriacă		102.—
„ „ argint austriacă		101.—
„ „ aur austriacă		128.—
Losuri austriace din 1860		190.—
Acțiunile băncii austro-ungare		95.50
„ „ de credit ung.		95.—
„ „ de credit austri.		95.—
Argintul		5.—
Galbeni împărătești		5.—
Napoleon-d'ori		9.—
Mărci 100 imp. germane		58.—
Londen 10 Livres sterlingi		120.00

»Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu.

Inserați în „Călimdarul Poporului“!

Cea mai extinsă publicitate românească se poate ajunge prin publicarea unui inserat în „Călimdarul Poporului“.

Apare în 6000 exemplare! Este cel mai popular, cel mai iubit și mai ieftin călimdar românesc.

Raportul literar al „Asociațiunii“ îl pune în fruntea călimdarelor noastre și-l numește:

Eminentul „Călimdar al Poporului“.

Se recomandă deci:

Tuturor bănelor, societăților comerciale, industrișilor, comercianților, producătorilor și tuturor întreprinderilor și întreprinzătorilor români,

cari vor să cucerească teren nou în poporul nostru, ca să dea un inserat în „Călimdarul Poporului“.

O pagină întreagă costă . . . 6 fl.

Jumătate pagină 3 fl.

„Călimdarul Poporului“ propagă principiile economiei naționale, comerțului și industriei naționale.

Textul inseratelor, dimpreună cu taxa, sunt a se adresa la subscrisa societate editoare

până cel mult 15 Septembrie n.

După termenul acesta nu se mai pot primi inserate.

Sibiu, 8 Septembrie n. 1898.

»Tipografia«, societate pe acțiuni, Sibiu.

(Strada Poplăcii 15).

Editura „Călimdarul Poporului“.

La Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu se află tot felul de

cărți școlare,

precum și tot felul de recușite de scris, pene, tocuri, cerneleuri diferite culori, diferite ceruse, de desen, caiete pentru limba română și germană, pentru comput, dictando, hârtie de desen, diverse, gumi, liniale, călimare.

Comandele se efectuează cu cea mai mare acuratețe și promptitudine.

Pentru numeroase comenzi invitați

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Concurs.

Direcțiunea societății comerciale pe acțiuni „Mercur“ din Dej, prin această scrisă concurs pentru două posturi de comii pe lângă următoarele condițiuni:

a) pentru un post de comii în bransa manufacturii pe lângă un salariu anual de 600 fl. și tantiema statutară;
b) pentru un post de comii în bransa speciei pe lângă un salariu anual de 500 fl. și tantiema statutară.

Cei ce doresc a ocupa aceste posturi trebuie să-și înainteze suplicile împreună cu documentele de serviciu cel mult până în 16 l. c. st. n. la adresa direcțiunii societății.

Dej, la 6 Septembrie 1898.

Simeon Rusu,

director executiv.

[1716] 1-1

»Tipografia«, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

»Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Păcălea. Novă de Ioan Slavici, 12 coale broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălea și Tândala. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Bănelici Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărășnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giulul Năstădului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojona Nămeș, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărusa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genéray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Căntărea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărășnic. Novă de Björnsterne Björnson (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Tea. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Crainului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoale. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 160 bani.
28. Păcălea în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărată. Poveste peșană aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de apr. Culese de dascălul Ioan F. I. zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa formecată. Poveste în versuri de I. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghisla zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusaliu pământului. Poveste de Nicolae Trifuțiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire, librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuează repede.

„FOII POPORULUI“.

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie de epistole cu plicuri în casete.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

Diferite cărți timentice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.